

(דף כד ע"א) תבנרא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגנייה (ויקרא כה י) וקראתם
דרור פארץ וגומר.

פתח אליהו ואמר, כד נפיק שבתא ויומין טבין, וישראל אינון תחות ממשלה דסמאל ושבעין
ממנו, ודחקין לישראל, קלא נפיק מן שמיא לגביה, ויימא הכי, יר"א בש"ת, ודא בראשית, יהא
לך פסופא מן שמיא, ודא (בראשית).

תקונא שביעאה

בראשית יר"א בש"ת, ווי ליה לסמאל, כד קודשא בריך הוא ייתי למפרק לשכינתא ולישראל
בנהא, ותבע מניה ומשבעין אומין ומממנו דילהון, פל עאקו דעאקו לישראל בגלותא, בגין
דקדם דגלו ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהו עתידין ישראל למחוי תחות שעבודייהו,
(ס"א למפק מתחות שעבודייהו), ואחזי ליה ולשבעין ממנו דתחות ידיה, אנרא דלהון אי הו אוקרין
לישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית לט ה) ויברך יי את בית המצרי בגלל יוסף, ואיהו
וממנו דיליה לא עבדין להון יקרא, אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמרין לון כל יומא איה
אלהי"ה, ובגין דא קלא נפיק לגביה כל יומא מן שמיא, ואמר יר"א בש"ת, יהא לך פסופא מן
שכינתא, יר"א שמים יהא לך פסופא מקודשא בריך הוא דאיהו שמים, הדא הוא דכתיב (מלכים
א ח לב) ואתה תשמע השמים, ודא (בראשית).

תקונא תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם) יר"א בי"ת דיליה, דאיהו רא"ש בי"ת, דחיל ליה בביתיה, דא
הוא בראשית, ואיהו וממנו דיליה לא דחילו מניה, וחרבו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין
דא (ישעיהו כד כג) וחרפה הלבנה דאיה נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיה גיהנם, דנחש
אשת זנונים חריבת ביתא דשכינתא, וחמה דאיה גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא פני לון כמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי,
בההוא זמנא וחרפה הלבנה ובושה החמה (ישעיה כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי עבאו"ת,
דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי לא
יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתראה יהא על ידא דקודשא בריך הוא, יתקיים,
ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה פבור הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובההוא זמנא דיתבני בנינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה
ותתאה, וקה אור הלבנה פאור החמה (ישעיהו ל כו), וחרפה הלבנה ובושה החמה, דאינון נוקבין
דסמאל, ובגין דלא דחיל סמאל מן קודשא בריך הוא דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת

משכינתיה דאיהי ארעיה, אתמר בהון (שם נא ו), פי שמים פעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל וכת זוגיה.

תקונא תשיעאה

בראשית, (דף כד ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהי שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל דילה דאיהו קדוש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט ג) את מקדש יי' טמא, חלל ממלכה ושריה (איכה ב ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי גדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה ניהא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת כה, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בההוא זמנא שחקו על משבתייה, ואמרת שפחה, לאו האי פגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טו ח) מפני שרי גברתי אנכי ברכת, אמר קודשא בריך הוא, ברתא דרשע חייבא, והא אף על גב דשרי תרכת לה, אנא רחימנא עליה ועל פנה, ואתון לא עבדתון הכי, אלא גרמתון (נ"א גמלתון) ביש תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבידו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי יא י) ובאבד רשעים רפה.

תקונא עשיראה

בראשית שיר תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והא שיר מתי יתער בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דילה חייבא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והא שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

ומאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תנא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבדת תנא ז', וסליק לה עד אתר דאתגורת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכה, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בהחיא זמנא דאתמחי עלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אנשכחין לה

אתה, וְשֵׁאלִין מְלֻאכִין בְּגִינָה אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁכְּחִין לָהּ שִׁיעוּרָא, עַד דְּאָמְרִין
בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מִמְּקוֹמוֹ, בְּגִין דְּסֻלְקָא לִיהַ עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ י' רִישָׁא דָא.
וּבְאֵן סְלִיקַת בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִיהוּ ו', עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ, כַּד סְלִיקַת עֲטָרָה עַל רִישִׁיהּ
אֲתַמַּר בָּהּ (משלי יב ד) אִשֶׁת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ, וְכַד נְחִיתַת תַּחֲזוּתֶיהּ אֲתַקְרִיאַת בַּת זוּגִיָּה יְחוּדִיהּ.